

Małżeństwo to jedna z najgłębszych i najbardziej tajemniczych rzeczywistości ludzkiego życia. Dla Kościoła katolickiego nie jest to jedynie umowa między dwiema osobami, które decydują się na wspólne życie, lecz sakrament – widzialny znak Bożej łaski. Jego nerozerwalność – trwałość i niezachwiany charakter – nie jest arbitralnie narzuconą regułą, lecz prawdą zakorzenioną w Bożym planie.

Ale dlaczego małżeństwo jest na zawsze? Co oznacza ta nerozerwalność w codziennym życiu małżonków? Zbadajmy to zagadnienie w świetle Pisma Świętego, Tradycji Kościoła i jego aktualnego znaczenia we współczesnym świecie.

1. Boskie pochodzenie małżeństwa

Nerozerwalność małżeństwa nie jest wynalazkiem Kościoła; pochodzi od samego Boga. Już w Księdze Rodzaju Bóg ustanowił małżeństwo jako nerozerwalny i intymny związek:

„Dlatego mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swoją żoną, i stają się jednym ciałem” (Rdz 2,24).

Ten werset ukazuje kluczowy aspekt: małżeństwo nie jest jedynie przymierzem, ale tworzy nową rzeczywistość – jedno ciało. Ponieważ to sam Bóg ustanowił tę jedność, tylko On ma nad nią władzę.

Jezus potwierdza to nauczanie w Ewangelii, odpowiadając faryzeuszom pytającym Go o rozwód:

„Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych Mojżesz pozwolił wam oddać wasze żony; lecz od początku tak nie było. A powiadam wam: Kto odda swoją żonę – chyba że chodzi o nierząd – a bierze inną, popełnia cudzołóstwo” (Mt 19,8-9).

Chrystus wynosi małżeństwo do godności sakramentu i jasno wskazuje, że jego więź jest

nierozerwalna. Jedyny wyjątek, o którym wspomina, nie jest zezwoleniem na rozwód i ponowne małżeństwo, lecz odnosi się do związków, które od samego początku były nieważne.

2. Małżeństwo jako obraz miłości Chrystusa do Kościoła

Święty Paweł pogłębia tajemnicę małżeństwa, porównując je do związku Chrystusa z Kościołem:

„Mężowie, miłujcie żony swoje, tak jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie” (Ef 5,25).

Tutaj znajdujemy klucz do zrozumienia nerozerwalności małżeństwa. Jezus nigdy nie opuszcza swojego Kościoła, nawet gdy ten jest słaby lub niewierny. Jego miłość jest całkowita, wierna i wieczna. Małżeństwo chrześcijańskie powinno odzwierciedlać tę rzeczywistość: miłość, która przewyższa trudności, przebacza i trwa aż do końca.

Gdyby Chrystus opuścił swój Kościół na krzyżu, nie mielibyśmy zbawienia. Jednak Jego miłość trwała do końca. Tak samo małżeństwo jest drogą do świętości, która wymaga poświęcenia, oddania i wierności, nawet w chwilach prób.

3. Historia nerozerwalności małżeństwa w Kościele

Od pierwszych wieków Kościół niezmiennie głosił nerozerwalność małżeństwa. W świecie rzymskim, gdzie rozwody były powszechne, chrześcijanie wyróżniali się swoją wiernością małżeńską. Święty Ignacy Antiocheński (I wiek) pisał:

„Małżonkowie powinni zawierać związek małżeński za zgodą biskupa, aby ich małżeństwo było zgodne z wolą Pana, a nie jedynie wynikiem cielesnej namiętności.”

Na Soborze Trydenckim (XVI wiek) Kościół ponownie potwierdził nerozerwalność małżeństwa w odpowiedzi na Reformację protestancką, która dopuszczała rozwód w pewnych przypadkach. Wreszcie, Sobór Watykański II podkreślił, że małżeństwo jest powołaniem do miłości, wierności i płodności (Gaudium et Spes, 48-50).

4. Wyzwanie nerozerwalności we współczesnym świecie

Dziś żyjemy w kulturze, która przedkłada indywidualizm i samorealizację nad zobowiązanie. Wskaźniki rozwodów są wysokie, a wiele osób postrzega małżeństwo bardziej jako opcję czasową niż jako ostateczne przymierze.

Jednak przesłanie Kościoła pozostaje jasne: małżeństwo to droga prawdziwej miłości i uświęcenia. Nie oznacza to, że jest łatwe – kryzysy małżeńskie są rzeczywistością. Ale zamiast traktować je jako oznakę porażki, wiara zachęca nas do postrzegania ich jako okazji do wzrostu.

Papież Franciszek przypomina nam, że miłość małżeńska nie opiera się na przemijających uczuciach, lecz na codziennej decyzji o miłości:

„Prawdziwa miłość polega na tym, by kochać nawet wtedy, gdy jest to trudne, gdy druga osoba nie odpowiada tak, jak byśmy chcieli. Oznacza to pozostanie i walkę razem.”

Mocne małżeństwa to nie te, które nigdy nie mają problemów, ale te, które – z Bożą łaską – pokonują trudności i pozostają wierne.

5. Jak żyć nerozerwalnością małżeństwa na co dzień?

Nerozerwalność to nie tylko doktryna, ale rzeczywistość, którą trzeba budować każdego dnia. Oto kilka kluczowych wskazówek:

- **Wspólna modlitwa:** Małżeństwo, które modli się razem, pozostaje silne.
- **Przebaczenie i cierpliwość:** Miłość małżeńska wymaga poświęcenia i wyrozumiałości.
- **Stać komunikacja:** Kryzysy często wynikają z braku dialogu i słuchania.
- **Życie sakramentalne:** Eucharystia i spowiedź wzmacniają więź małżeńską.
- **Wspólnota kościelna:** Warto szukać wsparcia w Kościele i wśród dojrzałych małżeństw.

Inspirującym przykładem są błogosławieni Luigi i Maria Beltrame Quattrocchi, włoskie małżeństwo z XX wieku, które przeżyło swoją jedność w wierności, wspólnie stawiając czoła chorobie, wojnie i trudnościom rodzinnym, zawsze ufając Bogu.

Podsumowanie: Wezwanie do prawdziwej miłości

Nerozerwalność małżeństwa nie jest ciężarem, lecz darem. Jest odzwierciedleniem wiecznej miłości Boga, wezwaniem do życia miłością, która nie poddaje się i nie gaśnie. W świecie, który promuje kruche i ulotne relacje, chrześcijańskie małżeństwa są powołane do dawania świadectwa wierności i wzajemnego daru z siebie.

Jeśli jesteś w małżeństwie, ufaj, że Bóg daje ci łaskę, by kochać do końca. Jeśli przygotowujesz się do małżeństwa, zrozum, że jest ono powołaniem do całkowitego oddania się drugiej osobie. A jeśli przeżyłeś trudności małżeńskie, pamiętaj, że w Bogu zawsze jest nadzieja i uzdrowienie.

Niech Maryja i Józef, wzór świętego małżeństwa, wstawiają się za wszystkimi małżonkami, aby żyli w wierności i miłości aż po wieczność.